

2014-09-08

Ersättningen till kommunerna för ensamkommande barn haltar

I Dagens Samhälle nr 29 finns ett reportage om asylboende; man kan spara miljarder om kommunerna organiserar boenden annorlunda, menar artikelförfattaren.

Bostadsfrågan är prekär och det råder bostadsbrist i de flesta kommuner i Sverige. Det är ändå möjligt, som artikeln antyder, att boenden kan organiseras på ett mer kostnadseffektivt sätt.

När det gäller ensamkommande barn, uppstår emellanåt behov av att barnen placeras i särskilt boende enligt LVU (lagen om vård av unga) eller SoL (Socialtjänstlagen).

Regeringen har beslutat att placeringar inom ramen för SoL ska ersättas med ett belopp om maximalt 1 900 kronor per dygn.

För flera små kommuner, som inte har egna hem för vård eller boende i tillräcklig utsträckning, har förändringen inneburit att kostnaderna för ensamkommande barn ökat dramatiskt. Ett exempel kan vara en kommun, som snabbt måste placera några ungdomar i ett hem för vård eller boende. Eftersom utbudet inte är stort i små kommuner, får man ta det som står till buds och bedöms vara av god kvalitet. Kostnaden uppgår inte sällan till 4 000-7 000 kr per dygn.

Förutsatt att kostnaden är 5 000 kr/dygn – inte ovanligt - innebär detta, vid två placeringar, en nettokostnad för en kommuns skattebetalare om 6 200 kr per dygn. Det ger en månadskostnad på 186 000 och för exempelvis ett halvårs placering drygt 1,1 miljoner kronor. Mycket pengar för en kommun, vars nettodriftskostnad uppgår till 300 miljoner kronor per år.

Små kommuner öppnar gärna sina hjärtan och tar emot dem som behöver skydd, men om staten inte tar det fulla ansvaret för kostnaden, blir det svårt. Det gör också att de främlingsfientliga krafterna ute i landet får vatten på sin kvarn när kommunala medel måste användas till detta ändamål. En mycket beklaglig utveckling.

Peter Lindroth

Kerstin Sjöström

Ordförande, SmåKom

Vice ordförande, SmåKom